

Requiem aeternam dona eis Domine – Verdi's Requiem Mass in Ghetto Terezin: an enigma of survival

”מנוחת עולם תן להם, אל” - הרקוויאם של ורדי בגטו טרזין, אניגמה של הישרדות

Michal Ulitzur-Zemel & Zvi Semel

Between September 1943 and June 1944, Giuseppe Verdi's Requiem Mass was performed 16 times in Ghetto Terezin. This masterpiece, which deals with the threat of death and man's plea for redemption, was performed by and in front of inmates, mainly Jews confined in the Ghetto. The concerts took place as part of cultural activities in the Ghetto, used by the Nazis for propaganda purposes. During a six-month period, 150 prisoners met after grueling workdays for rehearsals conducted by Rafael Schächter, the initiator of the production. The last concert was performed in front of a Red Cross delegation and senior Nazi officers, headed by Adolf Eichmann. After the concert, most of the performers, including Schächter himself, were sent to Auschwitz and murdered there.

Interviews conducted with survivors of the Terezin Ghetto and collected historical evidence indicate that participating in the concerts and listening to them established a significant and formative experience for them during their imprisonment and later in their lives. Observing the characteristics of the piece, written by Verdi as a Christian Mass with secular-humanistic values in the historical-political context of the Italian war of liberation (Risorgimento), we will demonstrate the unique meanings of its performances in that particular historical moment during the Holocaust. We will suggest that this project was an act of defiance which included therapeutic vocal-musical features that established a transformative and transcendental experience in the performers and the listeners, which gave them the opportunity to make their voices heard. That unique experience generated a sense of community, unity and cohesion, by creating

an organizing container, which gave a sense of meaning and significance and enforced resilience in the midst of the inferno itself.

”מנוחת עולם תן להם, אל” - הרקוויאם של ורדי בגטו טרזין, אניגמה של הישרדות

בין ספטמבר 1943 ליוני 1944, בוצעה מיסת הרקוויאם של ג'וזפה ורדי 16 פעמים בגטו טרזין. יצירת המופת, העוסקת באימי המוות ובתחינתו של האדם לגאולה, בוצעה על ידי ובפני אסירי המחנה, יהודים ברובם. הקונצרט התקיימו כחלק מהפעילות התרבותית בגטו, באישור הנאצים, אשר השתמשו בהם לצרכי תעמולה. במשך חצי שנה, התכנסו האסירים, 150 במספר, לאחר יום עבודה מפרך, לחזרות תחת שרביטו של המנצח רפאל שכטר, יוזם המבצע. הקונצרט האחרון בוצע בפני משלחת הצלב האדום וקצינים נאצים בכירים, בראשם אדולף אייכמן. לאחר הקונצרט נשלחו מרבית מבצעיו, ביניהם שכטר עצמו, להשמדה באושוויץ.

ראיונות שנעשו עם ניצולים מגטו טרזין ועדויות היסטוריות שנאספו, מעידות כי ההשתתפות בהפקה היוותה עבורם חוויה משמעותית ומכוננת בתקופת כליאתם ובהמשך חייהם. מתוך התבוננות במאפייני היצירה, אשר נכתבה על ידי ורדי כמיסה נוצרית בעלת ערכים חילוניים-הומניסטיים, בהקשר ההיסטורי-פוליטי של מלחמת השחרור האיטלקית (ריסורג'ימנטו), נעמוד על המשמעויות הייחודיות של ביצועה ברגע ההיסטורי המסוים של השואה. נבקש לטעון כי הפקת הרקוויאם בגטו היוותה פעולת מחאה והתרסה שכללה מאפיינים טיפוליים, כאקט מוזיקלי - קולי תירפויטי בעל איכות מתמירה עבור האסירים. נטען כי הביצוע חולל חוויה טרנספורמטיבית של התעלות טראנסדנטלית בקרב המבצעים והמאזינים, העניק לאסירים אפשרות להשמיע את קולם ומתוך כך, בסס תחושת אחדות ולכידות קהילתית, בהוותו מיכל מארגן, אשר העניק תחושת פשר ומשמעות, העצמה וחוסן, בעיצומה של התופת עצמה.

Biography

Zvi Semel is a pianist and researcher (Ph.D.), Dean of the Faculty of Performing Arts at the Jerusalem Academy of Music and Dance, founder and director of the program to promote outstanding young singers in the Jerusalem music center (JMC). Specializes in the music written and performed during the Holocaust in the Terezin Ghetto.

Michal Ulitzur-Zemel is an art therapist and psychotherapist, supervisor, lecturer and coordinator of practicum at the MAAT program, David Yellin Academic College, Jerusalem, Israel. Private clinic specializes in CPTSD.

Recent publications and conference presentations

Borman, G., Ulitzur-Zemel, M., Gindi, S. & Ram-Vlasov, N. (2022). **"Being there without fear." The role and meaning of art creating in the therapeutic relationship experience of art therapists working with children on the autistic spectrum.** *Academic Journal of Creative Arts Therapies*, 12 (2), pp. 1387-1403.

Ulitzur-Zemel, M., Kalfus, Y., Mann, T., Haggai Y. (2021). **The integration of the arts therapies in the work of a multidisciplinary team in a hospital school setting.** In: Dr. S. Snir and Dr. D. Regev (eds.) *When the creative arts therapies and the Israeli education system meet: features and applications.* (pp. 47-63), London -New York: Routledge

Snir, S., Regev, D., Domani, Y., Sali, A., Shamri, L., Ulitzur-Zemel, M. Baliti, I., (September, 2022). **Joint construction of the O-ART: An observational tool for researching the triangular relationship in art therapy: Encounter between theory and practice.** ECArTE 16th European conference, Vilnius, Lithuania.

Semel, Z. (2021). **"Deliver me, O Lord, from eternal death on that fearful day..." Verdi's Requiem at the Terezín ghetto.** In: L. Pellner, H.G. Soeffner, M. Stanisavljevic (eds.), in *Theresienstadt - Filmfragmente und Zeitzeugenberichte, Historiographie und soziologische Analysen*, (Wissen, Kommunikation und Gesellschaft), Luzern: Springer Verlag, pp. 155-174.

Semel, Z., Wagner, N. (2016). **For whom did those bells toll? The story of the Requiem for Theresienstadt.** In: D. Silberklang (ed.), *Yad Vashem Studies*, 44 (1), Jerusalem: Yad Vashem, pp.116-153.